

Què vols dir, "triats"?

Triar els que valen la pena per fer lectors. El fons de Can Butjosa era tot triat, llibres triats un a un, no lots sencers. Al principi hi havia 1.500 llibres i quan em vaig jubilar n'hi havia quasi 30.000.

Col·locats de manera especial?

Respectant l'origen, el gènere, l'època... Per mi és molt important que un nen trobi Homer i Kavafis junts. Crec en els itineraris personals de lectura, i com a bibliotecaris i mestres els hem d'acompanyar. Ah, i llegir per obligació, no, deixa el llibre i ja en trobaràs un altre!

Parla'ns de "l'escoleta" on vas anar.

L'escola Andersen de Barcelona, un privilegi. Em van posar sota la pell la pedagogia de Freinet i Montessori! Ma mare ja havia sigut alumna d'Alexandre Galí a la Mútua Escolar Blanquerna, que era un cooperativa i el meu avi n'era fundador. Ell també tenia una passió pels llibres i la lectura.

D'aquella escola què te n'ha quedat?

La llibertat, el sentit de la responsabilitat i un gran respecte per acompanyar els nens a créixer: no hi ha una edat per a un llibre ni un llibre per a una edat. Se'ls pot ajudar a llegir un llibre adequat per a ells, però els infants han de poder espigolar.

Bon principi!

A escola teníem un quadern de pensaments per escriure-hi el que volíem. A 7 anys llegíem Maragall i ens deixaven reescriure-li els poemes. Apreníem a escriure escrivint, a llegir llegint...

Mercè Escardó a la caseta de fusta on escriu i té la biblioteca infantil..

Ara se'n diu "aprendre fent".

També vaig aprendre el valor del silenci. Aplaudíem movent les mans per no fer soroll. A Can Butjosa també ho fèiem, i també vam muntar el "taller d'estoigs silenciosos", la "invasió d'homenets del silenci"... I fins que els nens no sabien aixecar-se de la cadira sense fer soroll no podien pujar a l'altell.

Fantàstic.

Crec en el respecte i el control de cadascú per no fer soroll. N'hem de tenir cura per no molestar els altres. En això em va influir molt el llibre "El cuidador essencial", del teòleg Leonardo Boff. M'agrada tot el que sigui "tenir cura".

Bàsic per conviure!

La biblioteca ha d'educar en hàbits com el silenci, en la coresponsabilitat i en la consciència que la biblioteca és de tots. Quan t'emportes un llibre a casa dius "és meu", però quan el tornes dius "és teu". Els llibres són meus, teus i de tots.

Què és llegir?

Un procés natural de desxifrar l'escriptura, que és sols l'empremta que deixa la veu sobre el paper.

La veu és el primer!

L'oralitat és el que compta, sí. Encara hi ha pobles que transmeten la seva cultura oralment. Gràcies a la lectura pots saber què han dit persones que no pots escoltar.

I dius que llegir és un procés natural?

Sí, i no hauria de ser dins de l'aprenentatge reglat. Hi ha nens que a 5 anys han après sols a llegir lletra d'impremta. L'infant al principi veurà formigues i tu li diràs "aquí hi posa Jordi", i ell se'n meravellarà i quan ho torni a veure reconeixerà "Jordi".

Ho desxifrarà.

Com quan el nadó mira el rostre de la mare, que el desxifra. O com desxifrem el que ens diuen els arbres quan tenen set.

Com és que vas voler ser bibliotecària?

Sóc programadora de llenguatges informàtics! No vaig pensar mai que seria bibliotecària. M'encantaven les matemàtiques, dibuixar, fer fang... Però sent dona no em donaven feina de programadora i la meua mare em va convèncer perquè fes Biblioteconomia.

Ja és curiós.

La meua vida és com un conte. Vaig fer oposicions per la biblioteca de l'Escola del Treball de Granollers, però el fat, o moltes fades, em van empenyer cap a Can Butjosa.

Deies que els nens sabien com volien que fos.

Eren els meus animadors secrets. Feia un diari de la biblioteca i hi recollia totes les experiències i el que